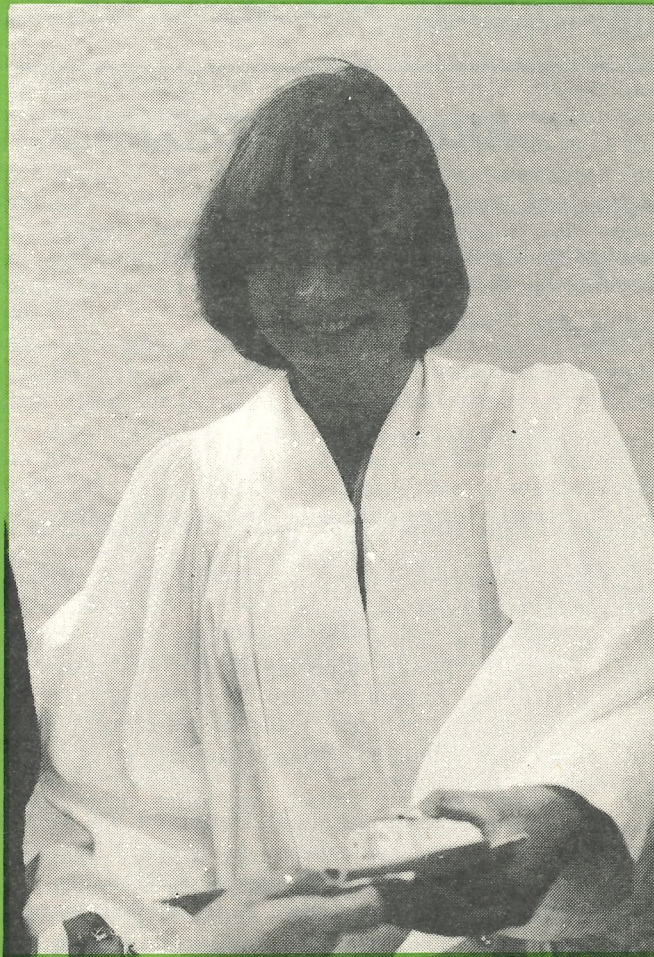

Kyrkjelydsblad for Arna

Nr. 3 — April 1978
11. Årgang

KONFIRMASJONEN

— slik konfirmantane — og presten ser den

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Utgjevar: Sokneråda i Arna.

Redaktør: Audun Stølås, Borge, 5233 Haukeland, tlf. 240061.

Redaksjonsnemnd: Finn Halle Tvedt, Ingar Fykse, Harald Haugsvær, Magne Songstad, Bjørg Hellesøy.

Forretningsfører: Bjørg Hellesøy, Fagerhaug 3, 5260 Indre Arna, tlf.: 241447.

Bladpengar: Kr. 15,-. Utanbygds/lands kr. 20,-.

Postgiro nr. 3104445 eller bankgiro 8440.21.01856.

Dagens Trykkeri, Bergen.

ARNA PRESTEGJELD

Prestekontoret Indre Arna: Tlf. 24 04 00.

Kontortid: Tysdag, onsdag, fredag kl. 10—11.30.

Torsdag kl. 17.30—19.00.

Prestekontoret Ytre Arna: Tlf. 24 13 25.

Kontortid: Torsdag kl. 18.00—19.00.

Onsdag kl. 10.00—11.00.

Arna kyrkjelyd sin dagheim: Tlf. 24 12 45.

Adresser:

Sokneprest Finn Halle Tvedt, Vollav. 31, Indre Arna tlf. 24 02 72.

Res. kap. Ingvar Fykse, Gamlev. 8, Ytre Arna. Tlf. 24 13 25.

Diakonklokkar Magne Songstad, Høgatun 16A, Indre Arna.

Tlf. 240342. Treffes etter avtale.

Klokkar Per Sæle, Skulev. 10, Ytre Arna. Tlf. 24 13 10.

Organist Solveig Tesdal, Stølsvegen 25, Indre Arna. Tlf. 24 16 06.

Organist Michael Knutsen, Tyriv. 20, Eidsvåg. Tlf. 25 63 48.

Kyrkjetenar Monrad Ulveseter, Stølsv. 15, Indre Arna. Tlf. 240965.

Kan treffast på tlf.: 24 09 65 tysdag og torsdag kl. 17.00-18.00 og onsdag og fredag kl. 10.00-11.00.

Vik. kyrkjetenar Arthur Askeland, Haugland. Tlf. 241155.

Oppsynsmann for kyrkjegardane i Arna, Emil Dalseth, Indre Arna, tlf. 24 05 69, kontortid mand.—fred. kl. 12.00—13.00.

Soknerådsformann i Arna, Olav K. Hesjedal, Hauge, Haukeland tlf.: 240117.

Soknerådsformann i Ytre Arna, Per Sæle, Skulev. 10, Ytre Arna, tlf. 24 13 10.

Den sanne og falske disippel

Luk. 6, 47—49

Ordene vi leste her, er tatt på slutten av Bergprekenen. Jesus har nettopp sittet lang tid og lært folket. Den gang, som i dag, er det noen som har tatt Jesu ord til seg. Andre har vendt dem ryggen. Jesus er klar over dette og kommer med denne lignelsen for å streke under hva han har sagt.

Jesus snakker om to sorter mennesker. Vi kan kalle dem for sanne og falske disipler. Utad ser de helt like ut og det er ikke mulig for oss å skille dem fra hverandre. Det er heller ikke vår sak, men Jesus vil ha oss til å finne ut hvilken disippel vi selv er.

Jesus nevner den sanne disippel først. Han lar seg ikke lure av at grunnen ser tilsynelatende sikker ut. Han begynner å grave bort den lumske sanden og skave bort det råtne fjellet. Først når han er kommet ned på det friske fjellet, begynner han med husbyggingen. Da trenger han ikke være redd for vinterregnet.

Den falske disippel er blitt advart. Han stoler imidlertid mest på seg selv, sine egne tanker, hva han ser og føler. Andres erfaringer hører han ikke på. Sanden er hardpakket, så det går fint å få opp huset, men når stormen og regnet kommer får det katastrofale følger.

Både den sanne og falske disippel har en ting felles. Begge har hørt Jesu ord, men der stopper likheten. Det er bare den ene som har latt Jesu ord få konsekvenser for seg; den sanne disippel. Han er det uomvendte menneske som oppsøker Jesus, hører Jesu ord og grunner sitt liv på dem til omvendelse. Den falske disippel er det uomvendte menneske som også hører ordet, men det får ikke bryte gjennom. Han tar det bare halvt til seg og gjør det ikke til sitt eget.

Sanden er bildet på synden. Den er også bildet på mange av de ting vi grunlegger livet vårt på. Eksempelene er mange.

Hvor ofte har ikke mennesker som har vært støttepunktet i livet vårt, sviktet og vi har falt sammen? «Hvordan kunne det mennesket skuffe oss slik?» sier vi. Hvor ofte er det ikke ønsket etter forskjellige ting som dominerer vår hverdag? «Hadde jeg bare hatt den bilen, da hadde jeg vært lykkelig.» Ja, kanskje får vi tak i bilen, eller fjernsynet, eller siste skrik i garderobe, og så er vi lykkelige. Kanskje er vi så «heldige» at vi ikke kan ønske oss noe mer. Men så kommer regnet. Våre venner svikter, vi blir rammet av sykdom, våre kjæreste faller plutselig fra osv., og så står

Forts. side 16

KONFIRMANTAR I ARNA:

«Trur litt på Gud — men keisamt i kyrkja»

— Vi trur litt på Gud, men i kyrkja er det keisamt. Det er ei gruppe konfirmantar i Arna som seier dette i ein samtale med Kyrkjelydsbladet. Vi har snakka med fire konfirmantar i Arna for å høyra konfirmantane sitt eige syn på konfirmasjonen og konfirmasjonsførebuinga. Det er sjølvsagt vanskeleg å seia om dei fire vi har snakka med er representative for konfirmantane, men vi trur i all fall ein del av dei meiningane som vert lagde fram vil vera slik ein del av konfirmantane kjenner det.

Alle hadde dei tidlegare vore i konfirmasjonsbesøk, og det var ein hyggeleg oppleving.

— Kvifor vil dere verta konfirmerte?

— Gåvene og penge- ne vi vil få betyr ein del, dessutan er det tradisjon, alle unge gjer det.

— Men om dere fekk gåvene likevel og det vart halde besøk sjølv om dere ikkje vart konfirmert i kyrkja, kva då?

— Jau, vi ville verta konfirmert i kyrkja likevel. Sjølve konfirmasjonen er ein høgtidsam stund og ein erfaring å ta med seg i livet. Det er og godt å få snakka om Gud. Dei tinga vi har hatt oppe under førebuinga er jo spørsmål som brenn i dei fleste unge.

Rett nok treng ein ikkje vera ein personleg kristen for å vera konfirmant, men vi ville ha reagert om ein som er konfirmant hadde sagt at han eller ho ikkje trudde på Gud i det heile. Vi kjenner unge som har vald å ikkje la seg konfirmere, og vi finn ikkje noko rart i det. Men for oss har det vore fint å få vita meir om kva kyrkja meiner om aktuelle spørsmål og om korleis ein skal leva som kristen.

Det at vi ville la oss konfirmere var noko vi avgjorde sjølve, utan at foreldra la noko press på oss.

Mykje av det vi har gått igjennom i konfirmasjonsførebuinga var kjent frå kristendomsundervisninga i sku-

len. Det vart litt meir samtala her enn på skulen, sjølv om det ikkje akkurat vart så mykje diskusjon. Det vart mest til at konfirmantlæraren snakka sjølv når vi skulle samtale. Vi forstår nok at konfirmantførebuinga ikkje berre er til for at vi skal kunne diskutera alle slags spørsmål, men vi kunne likevel i større mon få lagt fram vårt syn på Gud. Det er forresten litt vanskeleg dette med Gud. Vi veit jo ikkje heilt sikkert at han er til. Det er lettare med Jesus. Han har jo gått her nede på vår jord.

Det er veldig stivt i kyrkja, seier ein av konfirmantane, og der går eg ikkje utan at det er naudsynt.

Sokneprest Finn Halle Tvedt om konfirmantane:

Dei aller fleste har ein positiv innstilling

— Dei aller fleste konfirmantane kjem med ei positiv innstilling til konfirmasjonsførebuinga. Det er her lett for å hefta seg ved eit svært lite mindretal som ikkje er positiv, men det er urettferdig mot dei unge.

Det er sokneprest Finn Halle Tvedt som seier dette.

— Som konfirmantlærer har eg fått merka at det rører seg mangt i dei unge under konfirmasjonstida, og til dels bryt det på djupt vatn. I denne tida skal det såast, og det som vert sådd må få tid til å gro. Korleis det gror vil vera avhengig av kva slags miljø dei unge kjem inn i.

For meg har det vore ei stor oppleving å treffa att konfirmantar som eg har hatt fleire år tidlegare og som har vore takksame for denne tida.

— Dei konfirmantane vi har snakka med kunne ønskja meir samtale. Er det noko De vil leggja vekt på?

— Eg skulle ynskja eg kunne leggja meir vekt på det. Men med så store klassar som vi i dag har er det vanskeleg å få til samtale i større mon. Dei unge vert ofte forlegen overfor kvarandre. Men når vi no får kateket på heiltid i Arna er det mogleg at klassane kan

verta mindre. Det kan då kanskje verta lettare å få til samtale.

— Etter den gamle konfirmasjonsordninga måtte dei unge svara på forskjellige spørsmål for å verta konfirmerte. Slik er det ikkje i dag. Er det for lettvindt å verta konfirmert i kyrkja i dag?

— Kyrkja kan ikkje vera ekskluderande. Det låg eit veldig alvor over dei spørsmåla som vart stilt etter den gamle ordninga. Og eg trur at det ville vera for mykje å krevja av dei fleste. Dei krav som eventuelt skal setjast til konfirmantane må dei setja til seg sjølv og så dra konsekvensane av det. Det krav som då må stillast er om dei kan koma til kyrkja med ein positiv innstillinga. Men det lyt dei unge spørja seg sjølv om. Konfirmantlærararen eller presten kan ikkje gå rundt og spørja kvar einskild om det, seier sokneprest Finn Halle Tvedt.

— Kva ligg kyrkja i konfirmasjonen?

— Først vil eg seia at konfirmasjonen ikkje er eit sakrament slik dåp og nattverd er det. Det er mange som trur at det er det. Men konfirmasjonen er opplæring i barnelærdommen og den får ein høgtidsam avslutning med velsigning og kyrkja si forbøn.

Kva er konfirmasjon?

Ved innleiinga til konfirmantåret i fjor skreiv eg litt om kyrkja sitt syn på konfirmanttida, om meininga med konfirmantførebuinga, om målet vi arbeider mot, og om kva kyrkja ventar seg av den einskilde konfirmant. (Sept.nr. 1977.) Denne gongen skal vi sjå nærare på sjølve konfirmasjonen, det som skjer i kyrkja konfirmasjonsdagen.

Då eg «gjekk for presten» for 24 år sidan, lærde vi at konfirmasjon var å stadfeste dåpspakta si. Ordet konfirmasjon kan tyde stadfeste, gjere fast. Dei fleste har vel enno i dag den oppfatning av konfirmasjonen som går tilbake til pietismens tid på 1700-tallet.

Foreldre må ta mange avgjerder for barnet sitt før det er kome så langt at det kan ta avgjerd og ansvar for seg sjølv. Når våre foreldre ein gong bar oss til dåpen, valde dei ein livskurs for oss. Dei ville vi skulle «oppseudast i den kristne forsaking og tru».

Men barnet eller den unge kjem ein dag til eit veiskille. Ein må ta ansvar for seg sjølv og velje sjølv. Det gjeld og i spørsmål om tru og livssyn. Det er ingen sjølv sagt ting at den unge held fram på den livskurs dåpen gav utgangspunkt for.

Korkje foreldre, lærar, prest eller andre kan bestemme tru og livssyn for dei unge. Det ville heller ikkje vere rett. Vi kan rettleie, påverke, gje vidare det vi har opplevd verdivullt, hjelpe dei til å ta den avgjerd vi meiner er den rette. Men valet er deira. Ingen kan eller skal ta det frå dei.

I konfirmanttida har vi prøvt å rettleia dei ut frå Guds ord, ut frå vår kyrkje si vedkjenning, og med bakgrunn i den erfaring vi sjølve

har som kristne. Vi har vilja skape lyst og trong hjå dei etter å høyre Jesus Kristus til og tene han.

Frå kyrkja si side er det eit klårt ynskje om at alle som let seg konfirmere også må ha tatt eit personleg standpunkt for Jesus Kristus. Konfirmasjonsdagen gjev dei eit særskilt høve og eit kall til å stadfeste eller vende tilbake til si dåpspakt.

Men om dette er ynskjet vårt, går kyrkja likevel ikkje utan vidare ut frå at dette er tilfellet med alle som let seg konfirmere. Etter den nye konfirmasjonsordninga er det ikkje ein føresetnad for å bli konfirmert at konfirmanten har kome fram til eit kristent standpunkt.

Dersom ein her ikkje skil mellom det kyrkja ynskjer gjennom konfirmasjonen, og det som reint ytre sett er føresetnaden for å bli konfirmert, må vi lett koma til å oppfatte vår konfirmasjonspraksis som eit massivt hykleri, eller i det minste eit lite vellukka forsøk på å skjule den faktiske situasjon med stemningsmakeri, festivas og kvite kapper. For vi tenkjer: Nesten alle let seg konfirmere, men så få knyter varig kontakt med kyrkja.

Like før konfirmasjonshandlinga tar til, seier presten:

— Kom no fram til Herrens alter

Forts. side 10

Konfirmantane i Arna

SØNDAG 23. APRIL KL. 10.00:

Anne Britt Andreassen, Åse Birkeland, Mona Drageset, Bente Kristin Eikeland, Lisbet Eri, Elin Rogne Erikson, Kjerstin Fjelltveit, Nina Fure, Ingebjørg Hamre, Nina Hansen, Karin Hovland, Svanhild Ivarsflaten, Britt Iversen, Mona Johansen, Kjerstin Kallekleiv, Marit Lægreid, Trude Madsen, Eldbjørg Markhus, Marta Hildegunn Mjeldheim, Anne Berit Neset, Jorunn Helen Oppedal, Jane Presttun, Nina Sevardsen, Heidi Kristin Skeie, Kjersti Agnete Sæterdal, Torhild Træbakken, Ellen Margrethe Tøsdal, Grete Valestrand, Wenche Veseth, Marit Aarestad, Gunn Åsvang, Steinar Alvær, Arnulf Crowo, Jostein Eide, Inge Hansen, Trond Arne Rolfsvåg Hansen, Morten Haug, Frank Kristian Heggem, Bjørn Arve Hjelmås, Jan Erik Holm, Jarle Hope, Tore Hope, Kjell Johnny Husøy, Jan Egil Juvik, Håkon Killi, Terje Andreas Kleivane, Trond Kvamme, Johnny Lillefosse, Arild Mjelde, Håkon Nelson, Frank-Ove Nordal, Jørgen Olsen, Kjell Ove Solberg, Tor Arne Solberg, Arne Ivar Steinseth.

SØNDAG 23. APRIL KL. 12.15

Elin Blom, Agnete Digranes, Lillian Espedal, Anne Kari Fivelsdal, Anne Britt Frøyen, Eva Gjellesvik, Mette Gjerdevik, Jorun Halsøy, Randi Halsøy, Lisbeth Hammersland, Elin Herland, Kjersti Johansen, Bodil Kallestad, Elin Kallestad, Anne Britt Kleiveland, Eva Kleiveland, Lilly-Johanne Korsvold, Kari Kvamme, Tove Lone, Irene Minde, Kari Mjelde, Irene Misje, Solfrid Morken, Janne Gro Nyheim, Gro-Karin Romslo, Torill Sekse, Ingrid Skjoldal, Berit Skårnes, Solfrid Storlid, Mariann Sulebakk, Evelyn Thunes, Nina Beate Thunestveit, Ragnhild Elisabeth Anette Unneland, Kjersti Vambheim, Tove Jorunn Ytrearne.

Otto Andreas Berntsen, Stein Bjørkås, Geir Bruarøy, Tore Emhjellen, Tore Herfindal, Roger Hole, Ivar Holmås, Steinar Johnsen, Jarle Kvarme, Helge Kåstad, Guttorm Lian, Frode Magnussen, Arne Eivind Martinsen, Jan Ove Nilsen, Malvin Selle, Dag Arne Sleen, Tore Steffensen, Roar Takvam, Jan Magnar Thunes, Henning Thunestvedt, Vidar Thunestveit, Geir Bjarne Trefall, Rune Utkilen, Arne Johan Wollmann, Trond Wiktorin, Bent Århus, Jan Aase.

SØNDAG 30. APRIL KL. 11.00:

Bergfrid Almelid, Karin Foss Andersen, Tove Asserson, Hilde Anita Bolstad, Ingunn Borge, Jorunn Dahl, Kjersti Gundersen, Sylvelin Gunnarson, Wenche Halland, Marit Oddrun Hammer, Eva Hagebø Hauge, Britt Haugsvær, Randi Elisabeth Hope, Margareth Mjelde, Lise Myrdal, Aud Berit Mæstad, Ann-Kathrin Nesse, Ann-Britt Nævdal, Marit Næydal, Linda Iren Olsen, Sissel Margrete Pettersen, Kari Sandnes, Linda Skulstad, Agnete Skaar, Hildegunn Aardal.

Frode Borge, Olav Borge, Inge Bruvik, Dag Morgen Erdal, Frode Flatås, Odd Bjørn Garmanslund, Jarle Horvei, Sigbjørn Høysæter, Ståle Høyvik, Hans Jørgen Håøy, Øystein Lunde Iversen, Geir Mellingen, Magnus Mæland, Ingar Nesse, Helge Nilsen, Kenneth Persson, Odd-Gunnar Ramsdal, Johnny Frank Reigstad, Arve Rygg, Kenneth Skaar, Nils-Magne Sunde, Roy-Are Sunde, Arild Unneland, Øystein Unneland, Ørjan Vikne.

Fra side 6

for å ta i mot Guds velsigning til eit liv i forsaking og tru! —.

Kva er konfirmasjonen så? Han er ei velsigningshandling, kyrkje-lyden si forbøn for den einsskilte konfirmant.

Vi kan be om Guds velsigning og Guds hjelp til eit menneske sjølv om dette ikkje har funne fram til ei personleg kristen tru, om den unge er usikker, famlande og kanskje ubesluttosom. Det blir ikkje stilt bestemte krav til eit menneske for at det skal få høyre evangeliet forkynt. Det er berre det at dei vil koma og høyre. Det blir heller ikkje stilt bestemte krav til eit menneske for at det kan bli bedt for. Kvar søndags gudsteneste lyder Herrens velsigning for *alle* som er komne i kyrkja. Dei blir oppmoda til å ta i mot. Tilbodet er der. Dei avgjer sjølv kva dei vil gjere med det.

Konfirmasjon er forbøn og velsigningshandling. Men dersom nokon ikkje ynskjer forbøn og Guds velsigning eller stiller seg likegyldig til dette, så er det heller ikkje noko meining i å koma fram til Herrens alter. Og korkje prest eller

foreldre må presse dei til noko som dei ikkje er innstilte på. Det å kome fram og knele ved Herrens alter, det er ikkje noko som skal gjerast i tankeløysse og likesæle. For det er alvor!

Dette har vi prøvt å halde fram for konfirmantane, slik at dei er klåre over kva dei er med på i kyrkja konfirmasjonsdagen.

Når dette er gjort, så er det heller ikkje presten eller kyrkjelyden si oppgåve å setje seg til domarar over korkje unge eller eldre, enn sei utrope nokon til hyklarar. Det er til sjuande og sist berre Guá som kjenner hjarto.

Vi skal ikkje stengje veien til Herrens alter for nokon, men heller innby, etter at vi har gjort det klårt kva vi innbyd til; kva Gud gjev og kva Han krev.

Så veit vi kva vi vil med konfirmasjonen og kva som ligg i den. Men kva konfirmasjonen kjem til å bety for den einsskilte konfirmant, både konfirmasjonsdagen og seinare i livet, blir til sist ei sak mellom konfirmanten sjølv og hans Gud.

I. Fykse

Konfirmantane i Ytre Arna

Tore Jan Dybsland, Bjørn Gravdal, Geir Ove Hundhammer, Stein Thomas Joensen, Johnny Kalsås, Eivind Kvamme, Frank Ove Sandvik, Morten Stadheim, Arve Stein, Tormod Thunestvedt, Steinar Vik, Wenche Susanne Andreassen, Linda Askeland, Randi Birkeland, Connie Endresen, Tone Birte Hansen, Edel Kristin Hansen, Eva Hellerud, Fritzie Kalsås, Laila Karin Romslo, Tordis Stadheim, Eva Svardal, Anne Grethe Vatle.

Jan Petter Espevik, Frank Hollekim, Morten Idar Mjelde, Irene Blindheim, Merete Karin Blindheim, Jorunn Eikerol, Kari Haugland, Randi Haugland, Tone Hjortland, Janette Ingebrigtsen, Sølvi Landhaug, Anne-Karine Loftås, Hilde Oline Løkebø, Wenche Irene Rolland, Magni Jorunn Skjelvan, Randi Sund, Liv Vangsnes, Turid Veseth, Mona Aabo.

Kyrkjelydstur til Israel

I november vil vi i Arna arrangera ein kyrkjelydstur til Israel. I neste nummer av Kyrkjelydsbladet som kjem ut i mai vert det gjeve ein brei omtale av programmet for turen. Men vi vil nemna Israel-turen alt no slik at dei som har høve til det kan halda att litt av ferien for å vera med på denne turen. Prisen vil truleg liggja på kring 3.500 kr. for ein 15 dagers tur.

Blomar til alle høve!

Utplantingsplanter i rikt utval.

TRYGVE GARNES,

Gartneri — Telefon 24 04 01 — Garnes.
Utsal: Espeland — Tlf. 24 17 27.

HAUS SPAREBANK

Indre Arna - Espeland - Ytre Arna

Banken i Arna frå 1866

Banken der du bur

—til bygdefolket sitt beste
gjennom 112 år.

-De trenger en rådgiver i forsikring

— Assurandør Olav A. Hovden —
Gir Dem bistand med et fornuftig og
oversiktlig poliseopplegg.

Ring, stikk innom eller send noen ord.

Storebrand-Idun

FOR SIKKERHETS SKYLD

Postboks 17 — 5260 Indre Arna
Telefon 24 15 32 — Privat 28 08 11

Skal det vera TV — Elektrisk — Belysning
Hugs at vi har laveste pris,
og det De kjøper her kan De få reparert her.

ARNA VAREALG A/S

Ytre Arna — telefon 24 11 88

Arnatveit — telefon 24 19 70

Vi er tilsluttet landets største kjede av elektriske forretninger

EL-KJØP

La oss snakke forsikring sammen!

Du vet hva du trenger av trygghet.
Vi kan si deg hvorledes du best kan få det.
Velkommen til en hyggelig prat
omkring dine personlige forsikringsproblemer.

INSPEKTØR GUNNAR JACOBSEN

FORSIKRINGSAKTIESELSKAPET LIVSFORSIKRINGSSKAPET
VESTA HYGEA

Herredshuset, Indre Arna — Telefon 24 07 00

Solstrands Blomsterforretning

Hollendergt. 4, tlf. 232050

Solstrand Begravelsesbyrå

Herm. Fossgt. 11, tlf. 232050

Alltid til tjeneste

VESTLANDSBANKEN

Banken i Arna — for Arna-folk,
der alle kundar, store som små,
er hjarteleg velkomne.

VESTLANDSBANKEN, avd. Arna

ALLE VET

at vi selger nyere utvalgte vogner. Prøv hos oss
De også. Vi gir god service.

KVERSØY BILFORRETNING

ESPELAND
Telefon 24 00 17 — 24 08 45

I MIN FORRETNING

finn De gaver til bryllup, konfirmasjon,
og barnedåp

5260 INDRE ARNA — TLF. 240496

ESPELAND BEGRAVELSESBYRÅ

Telefon 240808

Begravelser og bisettelser ordnes
Transport med egen bil
Annonser, sanger, sløyfer
Monumenter besørges oppsatt

ESPELAND GARTNERI

Telefon 240809

Blomsterforretning
Hagesenter
Kransebinderi

Velkommen til kyrkje

Preikeliste for Arna

- 18/4 Arna kl. 19: **Samtale med konfirmantar.** Diakonklokkar Magne Songstad.
- 19/4 Arna kl. 19: **Samtale med konfirmantar.** Soknepr. Tvedt.
- 20/4 Arna kl. 19: **Samtale med konfirmantar.** Kateket Harald Haugsvær.
- 23/4 Arna kl. 10: **Soknepr. Tvedt. Konfirmasjon, offer til Arna sokneråd. Barnevakt.**
- 23/4 Arna kl. 12.15: **Res. kap. Fykse. Konfirmasjon. Offer til Arna sokneråd. Barnevakt.**
- 30/4 Arna kl. 11: **Soknepr. Tvedt. Konfirmasjon. Offer til Arna sokneråd. Barnevakt.**
Ytre Arna kl. 11: **Res. kap. Fykse. Samtale med konfirmantar.**
- 1/5 Ytre Arna kl. 10: **Familiegudstjeneste v/res. kap. Fykse.**
- 4/5 Arna kl. 11: **Misjonsprest Otto Torvik. Offer til Muhammedanermisjonen.**
- 7/5 Arna kl. 11: **Soknepr. Tvedt. Nattverd. Barnevakt.**
Ytre Arna kl. 11: **Res. kap. Fykse. Konfirmasjon.**
- 14/5 Arna kl. 11: **Høgtidsgudstjeneste ved soknepr. Tvedt. Offer til Nordhordland Indremisjon.**
Trengeid kapell kl. 18: **Soknepr. Tvedt.**
Ytre Arna kl. 11: **Høgtidsgudsteneste ved res. kap. Fykse.**
- 17/5: **Espelandshallen kl. 10: Soknepr. Tvedt.**
Arna kl. 11: **Soknepr. Tvedt.**
Ytre Arna kl. 10: **Res. kap. Fykse.**

Fra side 3

vi der. Vi står på den våte sanden. Vi har grunnet livet på døde ting, bygd huset på sand.

Jesus vil ha oss til å se gjennom alt dette blendverket. Han vil ha oss til å grunne livet på virkelige og sanne verdier. Greier vi det, kommer vi nemlig ned på det eneste sikre og faste, Kristus.

Kristus er fjellet vi skal grunne livet vårt på. Han svikter oss ikke eller går plutselig bort. Nylig her vi hørt påskebudskapet. Hvilken

glede og fryd rommer ikke det når vi kan lese at Kristus ikke er død. Han lever. Kristus er den eneste som virkelig kan hjelpe oss når det røyner på som verst.

Dette er Jesu ord til oss. Han lar oss høre det og står med utstrakte hender og venter, både på unge og gamle. Vi må bare bestemme oss for om vi vil ha bryet med å grave for så å bo trygt; eller ta den lett-vinte utveien og leve i usikkerhet. Tilbudet kommer fra Kristus. Det lyder klart og tydelig. Valget er vårt.

Magne Songstad